

Gửi người Dưới mộ

Nơi đó chiều nay anh có lạnh?
Có buồn, nuối tiếc tuổi xuân xanh
Có còn ghi nhớ ngày đưa tiễn
Có kẻ ngâm câu “Tống Biệt Hành”.

Một thuở tung hoành nơi chiến tuyến
Quên đời, quên cả tuổi hoa niên
Anh đem dâng hết cho sông núi
Quên cả tình em lắm muộn phiền.

Từ độ chúng mình quen biết nhau
Anh là kiêu hãnh với tự hào
Vì anh là lính ngoài biên giới
Tráng sĩ, sa trường đẹp biết bao!

Em đã ví mình là chinh phụ
Nhưng chiều đan áo lạnh mùa thu
Gởi anh muôn dặm ngoài sương tuyết
Đôi mắt trời xa, nẻo mịt mù.

Anh vẫn là chim của núi rừng
Em tìm đâu thấy giữa mông lung
Mênh mang trùng điệp ngàn mây trắng
Xin giữ giùm em chút nhớ nhung.

Xin giữ giùm em kỷ niệm đầu
Làm hành trang sẵn để về sau
Nếu đời đôi ngã, duyên không trọn
Còn chút tình si để nhớ nhau

Chiều nay ... em nhớ mãi chiều xưa
Trong gió heo may lạnh cuối mùa
Anh đã hôn em lần sau cuối
Hỏi rằng: “Cô bé hết buồn chưa?”

Nhưng rồi thanh sử thêm trang nữa
Anh đã ra đi giữa núi đồi
Bao kẻ tiếc thương người tử sĩ
Em về đâu đón mãi không vui.

Thôi hãy ngủ yên dưới mộ phần
Chiều nay chợt dậy nổi bàng khuâng
Tóc tang ngày ấy chưa mờ xóa
Em gọi tên anh mấy vạn lần.

Vi Vân.

